

върху васъ. Тая ли ще бъде отплата та за постоянни ти грижи и старания, които полага за вашето благоденствие. Хиляди народи се тѣснѣятъ подъ негова та сѣнка. Той забравя всичко заради васъ. Да ви направи честити, ето едничка та му мисль. И за всичко това той ще пожъне черна непризнателность! . . . Нъ нѣ. Прѣстъпни ти дерзости на нѣколко извѣтрѣли мозъци не ще го въспрѣтъ въ благосклонность та му, както и не ще попрѣчатъ да се признаятъ благодѣяния та му...

(На дъно то на сцена та се явяватъ една група млади момци, отъ които мнозина залитатъ. Прѣди тяхъ една жена кокетливо облѣчена заминва прѣзъ сцена та съ гърбъливъ пристѣпъ).

Найденъ, *(като сочи на млади ти).*

Гледай! Ето единъ образецъ отъ вашето благодѣяние!

(Всички се обрѣщатъ и гледатъ момци ти).

Първий момъкъ.

Замина! . . .

Вторий момъкъ.

Свобода и независимость! Тѣмъ останало да мислятъ за това? . . . Ха, ха! . . .

Третий момъкъ.

Мода бе! Да живѣятъ народни ти!

Първий момъкъ.

Каква снага! . . . Какви очи! . . . Какъвъ пристѣпъ! . . . Всичко е божествено у нея . . . *(Пие:)*

Надъ тия грѣди бѣли,
Подъ страстный ѝ погледъ,
Посрѣдъ цѣлувки врѣли. —
— Отъ сладкъ сънъ обзетъ,
Да падна и задрѣма —
— Нека дѣдре мѣдрость та! —
За менъ блаженство нѣма
Подъ-скѣпо на свѣта! . . .